

مدارکی در حقانیت ایران بر جزایر تنگه هرمز

هر چند اظهارات نماینده دولت ایران در شورای امنیت تعلق جزایر ابوموسی و تنب بزرگ و تنب کوچک واقع در خلیج فارس را به ایران واضح نمود ولی برای اینکه بیشتر بر همه واضح شود که ادعای شیخ راس الخیمه نسبت به جزایر تنب بزرگ و کوچک پوج و بی اساس است و دولت عراق و لیبی و سایرین با دانستن اینکه این ادعا پوج است میخواهند از جنبه تبلیغاتی آن برای مشوب کردن ذهن ملل عرب استفاده و مقاصدی را که خود باطنای دارند دنبال کنند از این جهت لازم دانستم مقاله مختصری در این موضوع بنویسم.

وارد شدن عمان دولت شاهنشاهی ایران به جزایر مزبور و اعمال حاکمیت ایران یک امر بسیار عادی بود چه آن قدرتی که مانع اعمال حاکمیت ایران در جزایر متعلق با ایران سالها وجود داشت بریتانیا بود و همان بریتانیا قبل از آن که آن جزایر را ترک کند در موقع ورود همان حکومت ایران حقانیت ایران را در تعلق جزایر به ایران تایید نمود زیرا جزایر مزبور همیشه جزو خاک ایران بوده و به ایران تعلق داشته است و لذا همیشه از موضوع قرارداد تحت الحمایکی بریتانیا باشیوخ خلیج فارس خارج بوده و بریتانیا خود به مناسب قدرت و سیاست سیادت در خلیج فارس بحقوق ایران تجاوز کرده بود و مانع اعمال حاکمیت ایران در این جزایر بوده که خود هم حقانیت ایران را در این زمان قبول نمود و با وجود اسناد و مدارک تاریخی بریتانیا نمی توانست تعلق جزایر مزبور را به ایران در این فرمان انکار کند و باعمال حکومت ایران که به جزایر مزبور وارد شدند در اقتدار است.

قراردادهای بریتانیا با شیوخ

بین بریتانیا و قبایل جواسمی‌ها در راس الخیمه در پاره قاچاق اسلحه و تجارب برد و دزدی دریائی از سال ۱۷۹۹ بر خوردهای دریائی زیادی شده و چند دفعه بین آنها جنگ دریائی واقع شده و آخرین لشکر کشی بریتانیا در سال ۱۸۲۰ بود که به موقیت کامل بریتانیا خاتمه یافت و قراردادی در هشتم ژانویه ۱۸۲۰ منعقد گردید که اولین قرارداد تحت الحمایکی است.

یک نکته قابل توجه این است که بعد از قرارداد سال ۱۸۲۰ انگلستان توافست نقشه.

برداری تفصیلی از آبهای جنوبی و غربی سواحل خلیج فارس با تحمیل سختی‌های زیاد و تلفات انسانی از نظر بدی آب و هوا بنماید و این نقشه‌های تفصیلی در سال ۱۸۲۸ خاتمه یافت.

بطوریکه مولف کتاب خلیج فارس چاپ ۱۹۲۸ (سرادنولد ویلسن) در کتاب خود در صفحه ۲۶۳ مینویسد این نقشه‌ها کاملاً صحیح و قابل اعتماد میباشد.

بعد از قرارداد ۱۸۲۰ یک قرارداد دیگری در ماه مه ۱۸۵۳ بین همه شیوخ و بریتانیا منعقد گردید این قرارداد تحت الحمایگی جنبه موقت نداشت و اجراء قرارداد مزبور را هم به عهده خود بریتانیا میگذشت و با این قرارداد نزاع شیوخ بین خود و موضوع تجارت برده و قاچاق اسلحه و ذردی دریائی در سواحل جنوبی خلیج فارس که عنوان دخالت انگلیس در خلیج فارس بود خاتمه یافت.

تصدیق انگلستان بحقانیت ایران

با آنکه سوابق و واقعیت تاریخی و مدارک موجود تعلق جزائر مورد بحث را به ایران روشن می‌سازد به نظر اینجانب هیچ دلیلی برای حقانیت ایران محکمتر از آن نیست که بریتانیا که امضاء کننده قرارداد تحت الحمایگی بوده و آبهای سواحل جنوبی خلیج فارس را تحت قدرت و اختیار خود به عنوان قرارداد تحت الحمایگی داشته خود تعلق جزائر ابوموسی و تنب بزرگ و کوچک را بعد از قراردادهای ۱۸۲۰ قبول تصدیق کرده باشد و لذا چیزی را که خود از گلیسی‌ها قبول داشتند متعلق به ایران بوده مسلم است نمیتوانسته موضوع تحت الحمایگی انگلستان به عنوان شیوخ طرف قرارداد تحت الحمایگی باشد.

سند و مدرکی که واضح می‌سازد و ثابت می‌کند که انگلستان این جزائر را متعلق به شیوخ نمیدانست و از این جهت جزو قرارداد تحت الحمایگی نمیتوانست باشد و نبوده قبول تعلق جزائر مزبور به ایران است که مدرک آن اینک ذکر می‌شود.

یک کتاب اطلس (نقشه جغرافیائی) کهنه در انگلستان باین نام وجود دارد (کتاب اطلس پادشاهی جغرافیای مدرن) که مولف آن آلساندر کایث جانستن جغرافیادان مخصوص مملکه در اسکاتلند می‌باشد.

سمت‌ها و عنوانین جغرافیادان مزبور بطوریکه در مقدمه کتاب نوشته شده از این قرار است: عضو انجمن سلطنتی ادینبورگ عضو انجمن‌های سلطنتی جغرافیا و زمین‌شناسی لندن عضو انجمن جغرافیائی پاریس عضو افتخاری انجمن جغرافیائی برای، عضو انجمن جغرافیائی امپراطوری وین و انجمن جغرافیائی امپراطوری روسین و انجمن جغرافیائی و احصائیه آمریکا وغیره، مولف اطلس (نقشه جغرافیائی) فیزیکی پدیده‌های طبیعی اطلس مربوط به تاریخ اروپا تالیف الیسن اطلس آمریکا و کتاب لغت جغرافیائی.

این کتاب اطلس پادشاهی جغرافیای مدرن تالیف آقای الکساندر کایت در سال ۱۸۶۱ در لندن و ادینبورگ چاپ شده و در پشت کتاب نوشته شده: «تقدیمی اهدائی به علیا حضرت مملکه ویکتوریا با نهایت احترام از طرف بنده مطبع الکساندر کایث جغرافیادان سلطنتی در اسکاتلند» در مقدمه‌ای مولف این کتاب اطلس شرح داده که این کتاب با تهیه مقدمات با تهیه

کامل تهیه شده بود که کلیه منابع و مدرک و وسائل وسیعی از نقشه‌ها و طرحها و نقشه‌های دریائی و کتب که با ذحمت و خرج زیادی تهیه شده بود در اختیار گذارده شود و با پنج سال کار دائمی این اطلس تهیه شده ولی شامل نتایج مطالعات منظم و از روی اسلوب جغرافیا و شعوق مختلف آن در مدت بیست و پنج سال میباشد و حتی در مورد این کتاب از نطق سر در يك مارچیسن دئیس انجمن سلطنتی جغرافیایی انگلستان چنین نقل شده است: «با اتمام این کتاب آقای جانستن موفق شده است که در براین عالمه يك رشته صفحاتی راجع بهن ناحیه با مقیاس مناسبی بگذارد و با ترتیب دادن فهرستی از اسمای مربوط بهن نقشه خواننده را به موقعیت‌هی محلی راهنمایی کند مخصوصاً چیزی که جالب است مشخص بودن قابل ملاحظه هر يك از مجادی آبها کانال‌ها و غیره است. با این طریقه استخوان بندی هر کشوری با کمال وضوح نمایان است و حدود ساحلی هر گز مخلوط و بهم آمیخته نمیشود».

در صفحه ۳۱ کتاب مزبور نقشه جغرافیائی ایران و افغانستان ترسیم شده و با خط قرمز رنگ حدود ایران را نشان میدهد در سواحل خلیج فارس ایران جزائر مزبور با اسم ذکر شده (جزیره هرمز، جزیره قشم، جزیره لارک، جزائر تومب، ابوموسی، کیش، سرا، خارک، شیخ شعیب) و همه آن‌ها با همان رنگ قرمز که برای تشخیص حدود خاک ایران در نقشه بکار برده شده مشخص شده است و همه جزائر فوق در نقشه قرمز رنگ است که واضح میدارد در سال ۱۸۶۱ که این کتاب طبع شده تعلق جزائر ابوموسی و تنب بزرگ و کوچک حتی طبق نقشه‌ای که بوسیله خود انگلستان در خود انگلستان تهیه شده مورد قبول و تصدیق بوده وابدا ارتباطی به شیخنشین‌های عرب نداشته والاجزء خاک ایران در آن نقشه محسوب نمیشد.

تعلق این جزائر به کشور ایران يك حقیقت و واقعیت غیر قابل انکاری است و برای اینکه پوج بودن ادعای شیخ نشین راس الخیمه و اغراض خاص دولت عراق و لبی بیشتر واضح گردد من پیشنهاد میکنم این نقشه کتاب اطلس با چاپ رنگی به مقدار زیاد در همه جامانتشر گردد تا مدعیان دروغی توانند تبلیغاتی بین علیه ایران در جوامع عربی بکنند و اذهان اعراب را مشوب سازند نماینده دولت شاهنشاهی ایران نقشه جغرافیائی (اطلس) تهیه شده بوسیله دولت شوروی را به امضای شورای امنیت نشان داد که در آن جزائر ابوموسی و تنب بزرگ و کوچک متعلق به ایران شناخته شده است این نقشه جغرافیائی که دولت شوروی تهیه و چاپ نموده با توجه به سوابق و مدارکی میباشد که مطالعه شده است و بیشتر این سوابق و مدارک و نقشه‌ها را خود انگلیسی‌ها با ذحمات و مخارج زیاد چنان که گفته شد تهیه نموده‌اند.

آن اطلس (نقشه جغرافیایی) روسیه و این نقشه جغرافیائی خود انگلیس که بوسیله دو دستگاه مجهز دو کشور بزرگ تهیه شده است. کتاب اطلس مورد بحث در این مقاله در سال ۱۸۶۱ تهیه شده که آن‌زمان موضوع ساده بوده نوشته شده و جوابگوی ادعای پوج شیخ راس الخیمه و هر کس دیگری است.

این کتاب که اشاره کردم در کتابخانه کانون و کلاه دادگستری در کاخ دادگستری وجود دارد و در کتابخانه‌های بزرگ دنیا و اخواصه انگلستان هم یقیناً نسخه‌های کمیابی هست (اگر جمع آوری نشده باشد).

کنگره مركز صلح از طریق قانون که در شهر بلگراد در ماه نویembre ۱۹۷۱ تشکیل گردید

